Dosar nr.4-24026853-05-4r-07072025

Judecătoria Cahul, sediul Vulcănești *Judecător: Camerzan-Rotaru Ludmila*

D E C I Z I E
în numele Legii

04 decembrie 2025 municipiul Cahul

Completul de judecată al Curții de Apel Sud, sediul Cahul
în componența:
președintele completului de judecată, judecător Vitalie Movilă,
judecătorii: Inga Gorlenco, Evgheni Bancov,

a judecat fără prezența părților, în ordine de recurs, recursul declarat de avocatul Dumitran Ignat, în interesele lui Crețu Oleg, cât și cel înaintat de agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Vulcănești, Danoi Valeri, împotriva hotărârii Judecătoriei Cahul, sediul Vulcănești, din 03 iunie 2025, pronunțată în cauza contravențională de învinuire a lui *Crețu Oleg, născut la *****, IDNP *****, originar și domiciliat în orașul *****, cetățean al Republicii Moldova*, de comiterea contravenției prevăzute de art.242 alin.(2) Codul contravențional,-

C O N S T A T Ă :

Circumstanțele cauzei.

La data de 27 februarie 2024 de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Vulcănești, Danoi Valeri, a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție seria și numărul MAI04 107267, în baza art.242 alin.(2) Cod contravențional, în privința lui Crețu Oleg, pentru faptul că, la data de 12 februarie 2024, ora 19:30, aflându-se în orașul Vulcănești, str. Lenin, conducând automobilul de marca BMW X5, cu numărul de înmatriculare *****, nu a luat în considerare situația rutieră, a ieșit pe banda de contrasens, unde s-a tamponat cu automobilul de marca Mercedes Sprinter, cu numărul de înmatriculare *****.

Fapta imputată lui Crețu Oleg a fost calificată de către agentul constatator în baza art.242 alin.(2) Cod contravențional, și, prin decizia agentului constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Vulcănești, Danoi Valeri, Crețu Oleg a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art.242 alin.(2) Cod contravențional și sancționat în baza acestei legi cu amendă în mărime de 24 unități convenționale, ce constituie 1200 lei, și 6 puncte de penalizare.

Însă, nefiind de acord cu procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de aplicare a sancțiunii contravenționale, la data de 06 martie 2024, avocatul Dumitran Ignat, acționând în interesele lui Crețu Oleg, a depus contestație împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție și deciziei de sancționare din 27 februarie 2024, întocmit în privința ultimului, în baza art.242 alin.(2) Cod contravențional, solicitând anularea procesului-verbal cu privire la contravenție și decizia agentului constatator, conform cărora Crețu Oleg a fost tras la răspundere

în conformitate cu art.242 alin.(2) Cod contravențional, fiindu-i stabilită o sancțiune contravențională sub formă de amendă în mărime de mărime de 24 unități convenționale, ceea ce constituie 1200 lei, şi 06 puncte de penalizare, cu încetarea procesului contravențional intentat împotriva acestuia, din motivul lipsei faptului contravenției. A recunoaște după Crețu Oleg dreptul să ceară şi să primească despăgubiri pentru prejudiciul cauzat prin acțiunile sau inacțiunile ilicite ale autorității competente să constate contravenția sau să soluționeze cauza contravențională.

În motivarea contestației, reprezentantul petiționarului Crețu Oleg, avocatul Dumitran Ignat, a indicat că, la data de 22 februarie 2024 agentul constatator a întocmit proces-verbal cu privire la contravenție, în care a indicat că: „la data de 12 februarie 2024, aflându-se pe str. Lenin, *****, conducând automobilul de model BMW X-5, cu numărul de înregistrare *****, nu a ținut cont de situația rutieră, a ieșit pe banda de circulație opusă şi a păsit unitatea de transport de model Mercedes Sprinter. Acțiunile lui au fost calificate conform prevederilor art.242 alin.(2) Cod contravențional - încălcarea de către conducătorul de vehicul a regulilor de circulație rutieră, soldată cu cauzarea de vătămări corporale ușoare victimei sau cu deteriorarea considerabilă a vehiculelor, a încărcăturilor, a drumurilor, a instalațiilor rutiere, a altor instalații sau a altor bunuri.

Contestatarul menționează că, la data de 22 februarie 2024 agentul constatator a luat hotărârea de a-i aplica lui Crețu Oleg o amendă în mărime de 24 unități convenționale, ceea ce constituie 1 200 lei şi 06 puncte de penalizare.

Se indică în contestație că, agentul constatator face trimitere la pct.45 alin. (1)-(2) a RCR - Viteza de deplasare şi spațiul între vehicule. Agentul constatator a înmânat contravenientului procesul-verbal, din conținutul cărui nu sunt clare acțiunile lui Crețu Oleg şi legătura cauzală în raport cu rezultatul produs. Mai mult cu atât, contestatarul susține că, acțiunile din fabulă vin în contradicție cu faptele imputate ultimului.

Poziția instanței de fond.

Prin hotărârea Judecătoriei Cahul, sediul Vulcănești, din 03 iunie 2025, a fost admisă contestația avocatului Dumitran Ignat, în interesele lui Crețu Oleg, împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria și numărul MAI04 107267 din 27 februarie 2024 și deciziei agentului constatator, pentru săvârșirea contravenției prevăzute de art.242 alin.(2) Cod contravențional. Fiind anulat procesul-verbal cu privire la contravenție seria și numărul MAI04 107267 din 27 februarie 2024, pornit împotriva lui Crețu Oleg în baza art.242 alin.(2) Cod contravențional, și decizia de sancționare, cu încetarea procesului contravențional, din motivul nulității procesului-verbal cu privire la contravenție.

Solicitarea şi motivele recurenților.

În dezacord cu această hotărâre, la data de 16 iunie 2025 avocatul Dumitran Ignat, în interesele lui Crețu Oleg, a contestat-o cu recurs, solicitând casarea integrală a hotărârii primei instanțe și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Crețu Oleg să fie achitat de comiterea contravenției imputate, din lipsa faptei, temei prevăzut de art.441 alin.(1) lit.a) Cod contravențional.

În motivarea recursului a invocat că, instanța de fond prin hotărârea s-a greșit, a analizat materialele procesului contravențional acumulat de către agentul constatator și eronat a conchis necesitatea anulării procesului-verbal cu privire la contravenție seria și numărul MAI04 107267 din 27.02.2024, pornit împotriva lui Crețu Oleg, în baza art.242 alin.(2) Cod

contravențional și decizia de sancționare cu încetarea procesului contravențional, din motivul nulității procesului-verbal cu privire la contravenție. Astfel, instanța de fond a motivat soluția dată, indicând că, analizând conținutul procesului-verbal cu privire la contravenție încheiat de agentul constatator Danoi Valeri în privința lui Crețu Oleg prin prisma prevederilor art.443 Cod contravențional, coroborat cu art.445 Cod contravențional, instanța de judecată a ajuns la concluzia că, a fost întocmit contrar cerințelor stabilite de art.443 cod contravențional. În continuare, instanța de fond relevă că, potrivit art.443 alin.(1) lit.d), e) Cod contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenție va cuprinde: d) fapta contravențională, locul și timpul săvârșirii ei, circumstanțele cauzei, care au importanță pentru stabilirea faptelor şi consecințelor lor juridice, evaluarea eventualelor pagube cauzate de contravenție; e) încadrarea juridică a faptei, norma materială contravențională şi indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenției. Astfel, din interpretarea normei legale indicate mai sus, se reține că, descrierea faptei trebuie făcută cu indicarea tuturor împrejurimilor, elementelor pe baza cărora să se poată cerceta de către instanța de judecată, dacă s-a comis o asemenea faptă în realitate și dacă poate opera în concret răspunderea contravențională a unei persoane. Prin lipsa unei descrieri corespunzătoare a faptei contravenționale, se aduce atingere prezumției de nevinovăție de care trebuie să beneficieze contravenientul. Din acest motiv, descrierea insuficientă a faptei contravenționale este echivalentă cu lipsa unei descrieri, întrucât printr-o asemenea întocmire a procesului-verbal s-a cauzat contravenientului o vătămare, care nu poate fi înlăturată decât prin anularea, în această parte, a procesului-verbal cu privire la contravenție contestat. Astfel, în speță, instanța observă că, Crețu Oleg a fost învinuit și sancționat pentru comiterea contravenției prevăzută de art.242 alin.(2) Cod contravențional, care prevede că, constituie contravenție: „încălcarea de către conducătorul de vehicul a regulilor de circulație rutieră soldată cu cauzarea de vătămări corporale ușoare victimei sau cu deteriorarea considerabilă a vehiculelor, a încărcăturilor, a drumurilor, a instalațiilor rutiere, a altor instalații sau a altor bunuri”. Instanța de fond menționează că, legea contravențională prevede imperativ indicarea în procesul-verbal cu privire la contravenție a faptei contravenției, fiind descrisă în concret, cu specificarea acțiunii/inacțiunii făptuitorului și a tuturor circumstanțelor de natură a reda faptei un caracter contravențional, lucru care nu a fost realizat de către agentul constatator la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție. La caz, se atestă că, învinuirea adusă lui Crețu Oleg, în partea ce ține de incriminarea săvârșirii contravenției, nu este clară, agentul constatator nu a realizat o descriere concretă a contravenției și a tuturor circumstanțelor de natură a-i conferi faptei prejudiciabile acest caracter, or, potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție este indicat că: la data de 12 februarie 2024, ora 19:30, aflându-se în or. Vulcănești, str. Lenin, conducând automobilul de marca BMW X5, cu numărul de înmatriculare *****, nu a luat în considerare situația rutieră, a ieșit pe banda de contrasens, unde s-a tamponat cu automobilul de marca Mercedes Sprinter, cu numărul de înmatriculare *****. Prin fapta sa, Crețu Oleg a cauzat un prejudiciu material lui Ghetman Nicolai, în context, instanța de fond menționează că, contravenția prevăzută de art.242 alin.(2) Cod contravențional, se poate solda cu un șir de urmări cum ar fi: cu cauzarea de vătămări corporale ușoare victimei sau cu deteriorarea considerabilă a vehiculelor, a încărcăturilor, a drumurilor, a instalațiilor rutiere, a altor instalații sau a altor bunuri, or, în cazul dat, deşi agentul constatator a indicat în conținutul procesului-verbal că, prin presupusa faptă s-a cauzat un prejudiciu material, nu a indicat care este natura prejudiciului material cauzat lui Ghetman Nicolai şi mărimea acestui prejudiciu material estimativ. Agentul constatator s-a rezumat la simpla indicare a faptului că, lui Ghetman Nicolai i-a fost cauzat un prejudiciu material. În cadrul examinării cauzei, instanța de judecată a încercat să elucideze

natura şi mărimea prejudiciului material survenit, urmare a presupusei fapte contravenționale, însă agentul constatator a explicat că: prejudiciul material a fost cauzat lui Ghetman Nicolai. Mărimea prejudiciului material nu cunoaște, nu este expert.

Ca urmare a acestui fapt, instanța a verificat materialele dosarului în vederea reținerii unui înscris, care ar confirma cauzarea de prejudicii materiale lui Ghetman Nicolai, însă probatoriu administrat pune în dificultate instanța de judecată în a constata natura prejudiciului material survenit şi mărimea acestuia, la dosar lipsește un act de constatare sau de stabilire a prejudiciului. În cadrul audierii victimei, aceasta a declarat că, i-a fost deteriorat automobilul, însă care este mărimea prejudiciului, nu a indicat. De asemenea, nici în conținutul procesului-verbal cu privire la contravenție, înscrieri cu privire la natura prejudiciului, adică, ce anume în concret a fost deteriorat şi care este întinderea acestor deteriorări, nu se regăsesc. În altă ordine de idei, instanța atestă că, la dosar este anexat Raportul de constatare, potrivit concluziei căruia: la examinarea lui Ghetman Nicolai s-a depistat traumă corporală, care se califică ca vătămare ușoară a integrității corporale sau a sănătății, şi ținând cont, că contravenția prevăzută de art.242 alin.(2) prevede survenirea şi urmărilor sub formă de vătămări corporale, în acest context natura vătămărilor corporale urma a fi reflectată în conținutul actului de învinuire, or, anume categoria de vătămare corporală are importanță la calificarea corectă a faptei aşa cum, contravenția prevăzută de art.242 alin.(1) şi alin.(2) în contextul acestor vătămări se diferențiază anume vătămări „neînsemnate" sau „ușoare". Astfel, deşi materialele dosarului relevă suportarea de către victimă de vătămări ușoare, în conținutul procesului-verbal cu privire la contravenție, acest fapt nu este reflectat, deși după cum rezultă la data întocmirii procesului-verbal, agentul constatator dispunea de acest Raport şi avea posibilitatea să menționeze chestiunea dată. Pe cale de consecință, instanța nu poate să-şi asume în cazul dat rolul de agent constatator şi să constate acest lucru. Ca urmare a celor indicate, se conchide că, învinuirea adusă lui Crețu Oleg nu este clară, agentul constatator nu a realizat o descriere concretă a contravenției, cu specificarea acțiunii sau a inacțiunii autorului, precum și a obiectului contravenției și a tuturor circumstanțelor de natură a-i conferi faptei prejudiciabile acest caracter. Or, cerința este imperativă, pentru că rațiunea instituirii ei a fost aceea de a-i permite instanței cercetarea legalității actului constatator prin stabilirea faptelor materiale, verificarea încadrării juridice pe care acestea au primit-o şi justețea sancțiunii aplicate. Prezentarea generală și lipsită de conținut a faptei atrage nulitatea procesului-verbal. Concomitent, se constată faptul că, la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție în privința lui Crețu Oleg a fost indicat de către agentul constatator doar contravenția comisă - art.242 alin.(2) Cod contravențional, fără a se specifica indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenției imputate și individualizarea acestora în raport cu fapta descrisă. De rând cu cele menționate, instanța mai reține că, în conținutul procesului-verbal cu privire la contravenție, și anume la rubrica norma legală încălcată, este indicat încălcarea art.45 din Regulamentul circulației rutiere, care se referă la viteza de deplasare a conducătorului, fapt care nu coincide cu descrierea faptei, în care se indică – ieșirea de către conducător pe banda de contrasens. În vederea elucidării acestui fapt, la întrebarea instanței, agentul a declarat că, susține procesul-verbal aşa cum a fost întocmit, la fel, susține calificarea indicată. Astfel, din considerentele expuse, instanța va constata nulitatea procesului-verbal cu privire contravenție, va anula decizia de sancționare pentru această faptă și va înceta procesul contravențional din motivul nulității procesului-verbal cu privire la contravenție.

Apărarea însă nu este de acord cu hotărârea dată aşa cum, consider că, motivarea hotărârii nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, dispozitivul hotărârii este expus

neclar, deoarece reieșind din motivarea făcută de către instanță, rezultă, pe de o parte că, se constata nulitatea procesului-verbal cu privire contravenție, făcându-se trimitere la prevederile art.445 alin.(1) Cod contravențional, deşi motivarea redactată mai sus, ”dacă s-a comis o asemenea faptă în realitate şi dacă poate opera în concret răspunderea contravențională a unei persoane. Prin lipsa unei descrieri corespunzătoare a faptei contravenționale, se aduce atingere prezumției de nevinovăție de care trebuie să beneficieze contravenientul”, ”s-a cauzat contravenientului o vătămare, care nu poate fi înlăturată decât prin anularea, în această parte, a procesului-verbal cu privire la contravenție contestat”, în partea ce ține de incriminarea săvârșirii contravenției nu este clară”, ”instanța mai reține că, în conținutul procesului-verbal cu privire la contravenție, şi anume la rubrica norma legală încălcată, este indicat încălcarea art.45 din Regulamentul circulației rutiere, care se referă la viteza de deplasare conducătorului, fapt care nu coincide cu descrierea faptei, în care se indică – ieșirea de către conducător pe banda de contrasens, duce la încetarea procesului verbal conform prevederilor Codului contravențional, art.441 alin.(1) procesul contravențional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat şi va fi încetat în cazurile, în care: - a) nu există faptul contravenției; ceia ce s-a solicitat şi prin contestația depusă în instanța de judecată.

Consideră recurentul că, instanța urma să admită contestația în felul în care a fost formulată, deoarece în urma examinării cauzei în instanța de judecată, s-a demonstrat faptul că, în acțiunile lui Crețu Oleg nu există faptul contravenției imputate. Instanța de judecată, la examinarea accidentelor rutiere, urma să se conducă de practica deja stabilită și indicată în comentariul la Codul penal şi anume, că: „o importanță deosebită la stabilirea legăturii cauzale o are factorul de așteptare a conduitei regulamentare a participanților la trafic. Aceasta înseamnă că, securitatea circulației rutiere depinde de conduita regulamentară a tuturor subiecților acestui proces dinamic. Punctul 4 al Regulamentului circulației rutiere menționează că, orice participant la trafic, care respectă acest Regulament, este în drept să conteze pe faptul că, și ceilalți participanți la trafic execută cerințele acestui act. Urmează să se țină cont de faptul că, dacă accidentul s-a produs ca urmare a acțiunilor sau inacțiunilor câtorva participanți la traficul rutier, răspunderea penală pentru acesta, poartă acela, din cauza căruia ceilalți conducători au acționat sau nu au acționat, considerând că acesta va avea o conduită regulamentară. La rezolvarea problemei privind existența sau lipsa legăturii de cauzalitate, urmează să se țină cont de perioada dintre apariția pericolului și momentul survenirii consecințelor. În acest sens, este de menționat că, în cazul în care conducătorul mijlocului de transport, în timpul deplasării, observând pericolul, a încercat să-l evite, însă nu a avut posibilitatea tehnică să reacționeze, provocând urmarea prejudiciabilă, răspunderea penală a acestuia se exclude, dacă starea de pericol a fost cauzată de alt participant la trafic. Posibilitatea sau imposibilitatea acestuia de a reacționa, se stabilește în urma unei expertize complexe tehnice și psihologice. Conducătorul mijlocului de transport, care nu a încălcat nici o regulă de securitate a circulației, nu i se poate imputa ne preîntâmpinarea consecințelor situației de accident, care a fost provocat de fapta victimei. Dacă calculul persoanei este întemeiat, însă circumstanțele neprevăzute sau neexecutarea obligațiilor de către alte persoane au condiționat aceste consecințe, atunci nici ele, nici faptele care le-au provocat, nu-i pot fi imputate. Astfel, consideră recurentul că, în acțiunea lui Crețu Oleg lipsește legătura cauzală între faptă şi consecințele survenite, analizând circumstanțele de fapt şi de drept, considerând că între acțiunile lui Ghetman Nicolai, care a ignorat prevederile pct.39.1), pct.40.1) al Regulamentului circulației rutiere, este legătura cauzală cu consecințele survenite. Circumstanțe, care în ansamblu denotă necesitatea casării integrale a hotărârii primei instanțe și

pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Crețu Oleg să fie achitat de comiterea contravenției imputate, din lipsa faptei.

În drept cererea de recurs este întemeiată și pe prevederile pct.39.1), pct.40.1) al Regulamentului circulației rutiere, art.242 alin.(2), art.395, art.441, art.443, art.445, art.448, art.458, art.461-463, art.466, art.473 Cod contravențional.

La data de 20 iunie 2025 agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Vulcănești, Danoi Valeri, a depus cererea de recurs împotriva hotărârii Judecătoriei Cahul, sediul Vulcănești, din 03 iunie 2025, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârii contestate și emiterea unei noi hotărâri, prin care Crețu Oleg să fie recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art.242 alin.(2) Cod contravențional.

Cererea de recurs fiind motivată prin faptul că, instanța de fond la emiterea hotărârii contestate, eronat a conchis necesitatea încetării procesului contravențional, din motivul nulității procesului-verbal cu privire la contravenție. Or, procesul-verbal cu privire la contravenție a fost întocmit cu respectarea prevederilor art.443 Cod contravențional, mărimea prejudiciului material nu a fost indicată, din motiv că agentul constatator nu este competent să stabilească mărimea acestuia.

În drept cererea de recurs este întemeiată și pe prevederile pct.45 al Regulamentului circulației rutiere, art.242 alin.(2), art.441, art.443, art.445, art.448, art.465-468, art.473 Cod contravențional.

Procedura de înștiințare a părților a fost executată integral.

Totodată, este de menționat faptul că, părților le-au fost expediate cererile de recurs menționate, și prin înștiințare le-a fost comunicat despre necesitatea prezentării până la data de 06 octombrie 2025 a referinței la recursurile depuse (f.d.174). Astfel, ținând cont de faptul că, referința nu a fost depusă până la data stabilită, termen care este unul de decădere, completul judiciar a examinat cauza în baza materialelor dosarului.

Aprecierea instanței de recurs.

Verificând materialele cauzei contravenționale, analizând în complex argumentele invocate în raport cu criticile formulate în recursurile depuse, completul de judecată conclude asupra necesității respingerii ca fiind tardiv a recursului depus de agentul constatator și ca fiind nefondat recursul declarat de către avocatul Dumitran Ignat, în interesele lui Crețu Oleg, cu menținerea hotărârii contestate.

În sprijinul concluziei enunțate se invocă următoarele argumente.

Conform art.466 Cod contravențional, *„hotărîrile judecătorești contravenționale pot fi atacate cu recurs, pentru a se repara erorile de drept”*.

În corespundere cu art.471 Cod contravențional, *„(1) Recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezența părților. (2) Instanța de recurs fixează data examinării recursului și dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinței. (3) Dacă consideră cauza de un interes deosebit pentru jurisprudență, precum și la cererea motivată a părților, instanța de recurs poate dispune printr-o încheiere motivată fixarea ședinței de judecată, cu citarea părților pentru prezentare la proces. (4) Instanța de recurs este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor esențiale invocate în recurs”*.

Potrivit art.468 Cod contravențional, *”(1) recursul împotriva hotărârii judecătorești contravenționale se declară în termen de 15 zile de la data pronunțării hotărârii judecătorești sau, pentru părțile care nu au fost prezente la ședința de judecare a cauzei contravenționali, de la data înmînării copiei de pe hotărîrea judecătorească, în condițiile art.463 alin.(1)”*.

Iar, la art.469 Cod contravențional este stipulat că, *”(1) recursul declarat cu omiterea termenului prevăzut de lege, dar nu mai tîrziu de 15 zile de la începutul executării sancțiunii sau perceperii despăgubirii materiale, se consideră depus în termen dacă instanța a constatat că întîrzierea a fost determinată de motive întemeiate sau de neinformarea despre adoptarea hotărîrii a participantului la proces, care nu a fost prezent la judecarea cauzei, nici la pronunțarea hotărîrii asupra ei. (2) Pînă la soluționarea repunerii în termen, instanța poate suspenda executarea hotărîrii”*.

Completul judiciar notează că, cauza a fost examinată de către instanța de fond prin stabilirea mai multor ședințe, și în ședința de judecată din 17 aprilie 2025 agentul constatator s-a prezentat și s-a expus asupra cauzei, la fel, și în ședința de judecată din 06 mai 2025 a fost prezent, ulterior nu se mai prezintă în ședințele de judecată a instanței de fond, chiar dacă cunoștea că, următoarea ședință a fost stabilită pentru data de 22 mai 2025, ora 11:30. Astfel, în continuare fiind înștiințat despre examinarea cauzei, nu se mai prezintă și nici nu se mai interesează de soarta dosarului, iar la data de 03 iunie 2025 instanța de fond emite hotărârea.

Agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Vulcănești, Danoi Valeri, a depus cerere de recurs abia la data de 20 iunie 2025 împotriva hotărârii Judecătoriei Cahul, sediul Vulcănești, din 03 iunie 2025 (f.d.132-158, 168-169). Și, chiar dacă a fost depus recursul cu omiterea termenului, agentul constatator Danoi Valeri nici nu a solicitat repunerea în termen, nu a motivat care circumstanțe l-au împiedicat să declare recursul în termen.

Instanța de recurs menționează și faptul că, în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual şi nulitatea actului efectuat peste termen. Această prevedere legală are caracter de garanție procesuală, egală pentru toate părțile participante în proces, fiind impusă obligația îndeplinirii în termen a actelor procedurale, sub sancțiunea decăderii din acest drept procesual.

Depunând recursul la 20 iunie 2025, agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Vulcănești, Danoi Valeri, a omis termenul de depunere a recursului, care a expirat la 18 iunie 2025 – zi de miercuri, or, la data de 10 iunie 2025 a recepționat hotărârea contestată (f.d.159), și mai avea termen suficient pentru a depune cererea de recurs fără omiterea termenului de depunere a recursului.

Astfel, completul judiciar concluzionează că, recursul declarat de agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Vulcănești, Danoi Valeri, la 20 iunie 2025, este unul tardiv, declarat în afara termenului legal, fiind omis cu 02 zile termenul de atac și fără motive temeinice ce ar justifica încălcarea acestui termen, or, nici nu s-a solicitat repunerea în termenul de depunere a recursului, nu a fost confirmată imposibilitatea acționării în termen.

În asemenea circumstanțe, completul judiciar notează că, admiterea recursului depus peste termenul prevăzut de lege, ar încălca principiul securității raporturilor juridice, dreptul intimaților la un proces echitabil. În acest context instanța de recurs invocă jurisprudența CEDO care statuează că, *„înrăutățirea unei situații juridice, care a devenit irevocabilă datorită aplicării termenului de prescripție sau care ar fi trebuit să devină irevocabilă dacă termenul de prescripție s-ar fi aplicat, este incompatibil cu principiul securității raporturilor juridice”* (hotărârea din 18.06.2008 pe cauza SRL ”Dacia” c. Moldovei, cererea nr.3052/04).

Reglementări similare au fost statuate de către Curtea europeană și în cauzele Ceachir vs Moldova, Popov vs Moldova și Melnic vs Moldova, în care s-a menționat că, prin neaducerea vreunui motiv pentru prelungirea termenului de depunere de către participanți a unui act procedural, instanțele naționale au încălcat drepturile reclamanților la un proces echitabil.

În contextul celor menționate și având în vedere faptul că, agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Vulcănești, Danoi Valeri, la 20 iunie 2025 a depus recurs împotriva hotărârii Judecătoriei Cahul, sediul Vulcănești, din 03 iunie 2025, hotărâre, care a fost recepționată la data de 10 iunie 2025, și mai avea suficient termen pentru a înainta recursul fără omiterea termenului, dar nu a făcut-o. Deci, depunând recursul la 20 iunie 2025, se desprinde omiterea termenului de înaintare a recursului și nici nu a fost solicitată repunerea în termen, nu a invocat motive întemeiate și nu a prezentat probe justificative în omiterea termenului. Or, agentul constatator a fost prezent în ședința de judecată din 17 aprilie 2025 agentul constatator s-a prezentat și s-a expus asupra cauzei, la fel, și în ședința de judecată din 06 mai 2025 a fost prezent, ulterior nu se mai prezintă în instanța de fond, chiar dacă cunoștea că, a fost stabilită următoarea ședință și nici nu s-a interesat dacă la această dată a fost sau nu pronunțată hotărârea, la ce etapă este examinarea cauzei. Astfel, la caz, de la data de 03 iunie 2025 necesită a fi calculat termenul de depunere a recursului, însă depunând recurs abia la 20 iunie 2025, termenul de 15 zile de înaintare a cererii de recurs, a fost omis.

Astfel, cele invocate în ansamblu confirmă faptul că, agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Vulcănești, Danoi Valeri, a avut posibilitatea de a-și apăra interesele legale prin faptul contestării actului judecătoresc emis de instanța de fond, în termenul stipulat de lege.

Ținând cont de cele relatate supra, colegiul judiciar menționează că, potrivit dispozițiilor art.230 Cod de procedură penală, *”în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual şi nulitatea actului efectuat peste termen”*.

În circumstanțele expuse, instanța de recurs conchide că, recursul declarat de agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Vulcănești, Danoi Valeri, este tardiv, și nici nu s-a solicitat repunerea în termen, nu a fost prezentată nici o probă pertinentă și admisibilă, ce ar confirma faptul imposibilității acționării în termen, care l-ar fi îndreptățit ca să depună recursul abia la 20 iunie 2025. Or, materialele dosarului atestă că, recursul a fost declarat abia la data de 20 iunie 2025, cu toate că, hotărârea a fost pronunțată la data de 03 iunie 2025, ședință de judecată în care acesta nu s-a prezentat și nici nu s-a interesat de soarta dosarului. Iar, hotărârea fiind recepționată de recurent la 10 iunie 2025, nu întreprinde măsuri pentru depunerea recursului în termen, chiar de mai avea termen suficient pentru acțiunea dată, depune recursul abia la data de 20 iunie 2025, deci fiind omis termenul de 15 zile de la data pronunțării hotărârii judecătorești și fără prezentarea probelor ce ar demonstra imposibilitatea acționării în termenul stipulat de lege.

La caz, colegiul judiciar reține că, o astfel de soluție este compatibilă cu respectarea garanțiilor unui proces echitabil, în sensul articolului 6 din convenția Europeană pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Curtea a admis că revine în primul rând instanțelor interne să decidă asupra repunerii în termen de introducere a căii ordinare de atac, dar ele nu se bucură de o marjă de apreciere nelimitată. Instanțele sunt obligate să indice motivele pentru care au acceptat repunerea în termen. Un asemenea motiv ar putea fi, spre exemplu, necomunicarea hotărârii luate în proces de către autoritățile competente ale statului. Chiar și atunci, totuși, indică Curtea, posibilitatea

repunerii în termen nu ar fi nelimitată, dată fiind obligația părților de a se interesa, la intervale rezonabile, de stadiul procesului de care ele au cunoștință.

Este de menționat că în toate cazurile, instanțele interne ar trebui să verifice dacă motivele de repunere în termen ar putea justifica o ingerință în principiul autorității de lucru judecat. Totodată, este de notat și faptul că, *părțile interesate în cadrul unui proces, trebuie să urmărească ,,pas cu pas" desfășurarea procesului*, remarcă sugerată și de jurisprudența Curții Europene.

Din sensul normelor de drept citate rezultă că, pe durata întregului proces părțile sunt obligate să se intereseze de soarta dosarului care se examinează la cererile acestora. Circumstanțe, de care agentul constatator nu a ținut cont.

În aceste circumstanțe Colegiul judiciar nu se va expune asupra criticelor invocate de agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Vulcănești, Danoi Valeri, cu privire la legalitatea hotărârii contestate, or, instanța de recurs nici nu purcede la examinarea fondului recursului dat, declarat împotriva hotărârii Judecătoriei Cahul, sediul Vulcănești, din 03 iunie 2025, în contextul adoptării soluției de respingere a recursului ca depus peste termen, care nu implică o verificare a hotărârii atacate, întrucât instanța de recurs nu poate proceda la o verificare de fapt şi de drept a acesteia decât în cadrul unui recurs exercitat în mod legal. Și, din considerentele expuse, Colegiul judiciar ajunge la concluzia că, este necesar de a respinge ca tardiv recursul, declarat de agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Vulcănești, Danoi Valeri.

Mai mult ca atât, fiind depusă cererea de recurs la data de 16 iunie 2025, avocatul Dumitran Ignat, a respectat termenul de recurs, specificat la art.468 alin.(1) Cod contravențional, așa cum, la caz, cererea de recurs este depusă împotriva hotărârii Judecătoriei Cahul, sediul Vulcănești, din 03 iunie 2025, deci, nu a fost omis termenul de depunere a recursului în interesele lui Crețu Oleg, fapt ce denotă necesitatea examinării în fond a acestei cereri de recurs.

Potrivit art.473 Cod contravențional, *,,(1) După examinarea recursului, instanța de recurs adoptă una dintre următoarele decizii: 1) respinge recursul şi menține hotărârea atacată dacă recursul: c) este nefondat"*.

Instanța de recurs nu reține argumentele recurentului, precum că la judecarea cauzei contravenționale, prin hotărârea atacată, instanța de judecată a admis erori la examinarea cauzei contravenționale.

În conformitate cu art.1 Cod contravențional, *,,(1) Prezentul cod este lege a Republicii Moldova care cuprinde norme de drept ce stabilesc principiile şi dispozițiile generale şi speciale în materie contravențională, determină faptele ce constituie contravenții şi prevede procesul contravențional şi sancțiunile contravenționale"*.

Scopul legii contravenționale constă în apărarea drepturilor şi libertăților legitime ale persoanei, apărarea proprietății, ordinii publice, a altor valori ocrotite de lege, în soluționarea cauzelor contravenționale, precum şi în prevenirea săvârșirii de noi contravenții.

Sarcina probei revine organelor oficiale şi nu persoanei acuzate, iar concluziile despre vinovăția persoanei în săvârșirea contravenției nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Orice dubiu de neînlăturat este în favoarea persoanei acuzate.

În conformitate cu art.5 Cod contravențional, *"(1) Nimeni nu poate fi declarat vinovat de săvârşirea unei contravenții, nici supus sancțiunii contravenționale decât în conformitate cu legea contravențională. (2) Interpretarea extensivă defavorabilă şi aplicarea prin analogie a legii contravenționale sînt interzise"*. Iar, potrivit art.7 Cod contravențional, *"Persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu*

respectarea normelor prezentului cod”. La art.8 Cod contravențional fiind stipulat că, *„(1) Persoana este supusă răspunderii contravenționale numai pentru fapte săvîrşite cu vinovăție. (2) Este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvîrşit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională”*.

Potrivit art.425 Codul contravențional, *”(3) Aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluționeze cauza contravențională, potrivit convingerii sale pe care şi-a format-o cercetînd toate probele administrate în raport cu circumstanțele constatate ale cauzei şi călăuzindu-se de lege”*.

Din materialele cauzei se desprinde că, de către agentul constatator a fost întocmit în privința lui Crețu Oleg procesul-verbal cu privire la contravenție seria și numărul MAI04 107267, în baza art.242 alin.(2) Cod contravențional, pentru faptul că, la data de 12 februarie 2024, ora 19:30, aflându-se în orașul Vulcănești, str. Lenin, conducând automobilul de marca BMW X5, cu numărul de înmatriculare *****, nu a luat în considerare situația rutieră, a ieșit pe banda de contrasens, unde s-a tamponat cu automobilul de marca Mercedes Sprinter, cu numărul de înmatriculare *****.

Fapta imputată lui Crețu Oleg a fost calificată de către agentul constatator în baza art.242 alin.(2) Cod contravențional, și, prin decizia agentului constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Vulcănești, Danoi Valeri, Crețu Oleg a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art.242 alin.(2) Cod contravențional și sancționat în baza acestei legi cu amendă în mărime de 24 unități convenționale, ce constituie 1200 lei, și 06 puncte de penalizare.

Astfel, în speță, Crețu Oleg a fost învinuit și sancționat, pentru comiterea contravenției prevăzută de art.242 alin.(2) Cod contravențional, care prevede că, constituie contravenție: *„încălcarea de către conducătorul de vehicul a regulilor de circulație rutieră soldată cu cauzarea de vătămări corporale ușoare victimei sau cu deteriorarea considerabilă a vehiculelor, a încărcăturilor, a drumurilor, a instalațiilor rutiere, a altor instalații sau a altor bunuri”*.

Este de menționat că, legea contravențională prevede imperativ indicarea în procesul-verbal cu privire la contravenție a faptei contravenției, fiind descrisă în concret, cu specificarea acțiunii/inacțiunii făptuitorului și a tuturor circumstanțelor de natură a reda faptei un caracter contravențional, lucru care nu a fost realizat de către agentul constatator la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție.

Or, la caz, se atestă că, învinuirea adusă lui Crețu Oleg, în partea ce ține de incriminarea săvârșirii contravenției nu este clară, agentul constatator nu a realizat o descriere concretă a contravenției și a tuturor circumstanțelor de natură a-i conferi faptei prejudiciabile acest caracter, or, potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție este indicat că: la data de 12 februarie 2024, ora 19:30, aflându-se în orașul Vulcănești, str. Lenin, conducând automobilul de marca BMW X5, cu numărul de înmatriculare *****, nu a luat în considerare situația rutieră, a ieșit pe banda de contrasens, unde s-a tamponat cu automobilul de marca Mercedes Sprinter, cu numărul de înmatriculare *****. Prin fapta sa Crețu Oleg a cauzat un prejudiciu material lui Ghetman Nicolai.

În acest context, Completul de judecată conchide că, instanța de fond just a reținut faptul că, contravenția prevăzută de art.242 alin.(2) Cod contravențional, se poate solda cu un șir de urmări cum ar fi: cu cauzarea de vătămări corporale ușoare victimei sau cu deteriorarea considerabilă a vehiculelor, a încărcăturilor, a drumurilor, a instalațiilor rutiere, a altor instalații sau a altor bunuri, or, în cazul dat, deşi agentul constatator a indicat în conținutul procesului-

verbal că, prin prepusa faptă s-a cauzat un prejudiciu material, nu a indicat care este natura prejudiciului material cauzat lui Ghetman Nicolai și mărimea acestui prejudiciu material estimativ.

Agentul constatator s-a rezumat la simpla indicare a faptului că, lui Ghetman Nicolai i-a fost cauzat un prejudiciu material, și, în cadrul examinării cauzei, instanța de judecată a încercat să elucideze natura și mărimea prejudiciului material survenit, urmare a prepusei fapte contravenționale, însă agentul constatator a explicat că: „prejudiciul material a fost cauzat lui Ghetman Nicolai. Mărimea prejudiciului material nu cunoaște, nu este expert".

Ca urmare a acestui fapt, instanța de fond a verificat materialele dosarului în vederea reținerii unui înscris care ar confirma cauzarea de prejudicii materiale lui Ghetman Nicolai, însă probatoriu administrat pune în dificultate instanța de judecată în a constata natura prejudiciului material survenit și mărimea acestuia, la dosar lipsește un act de constatare sau de stabilire a prejudiciului. Iar, în cadrul audierii victimei, aceasta a declarat că i-a fost deteriorat automobilul, însă care este mărimea prejudiciului nu a indicat și dacă deteriorarea vehiculului este considerabilă.

De asemenea, nici în conținutul procesului-verbal cu privire la contravenție înscrieri cu privire la natura prejudiciului, adică ce anume în concret a fost deteriorat și care este întinderea acestor deteriorări nu se regăsesc.

Mai mult ca atât, nu se poate trece cu vederea faptul că, la dosar este anexat Raportul de constatare, potrivit concluziei căruia: la examinarea lui Ghetman Nicolai s-a depistat trauma corporale, și care se califică ca vătămare ușoară a integrității corporal sau a sănătății, și ținând cont că, contravenția prevăzută de art.242 alin.(2) prevede survenirea și urmărilor sub formă de vătămări corporale, în acest context natura vătămărilor corporale urma a fi reflectată în conținutul actului de învinuire. Or, anume categoria de vătămare corporală are importanță la calificarea corectă a faptei, așa cum contravenția prevăzută de art.242 alin.(1) și alin.(2), în contextual acestor vătămări se diferențiază anume vătămări „neînsemnate" sau „ușoare". Astfel, deși materialele dosarului relevă suportarea de către victimă de vătămări ușoare, în conținutul procesului-verbal cu privire la contravenție acest fapt nu este reflectat, deși după cum rezultă la data întocmirii procesului-verbal agentul constatator dispunea de acest raport și avea posibilitatea să menționeze chestiunea dată.

Circumstanțe care denotă faptul că, just la emiterea hotărârii contestate a fost conchis faptul că, învinuirea adusă lui Crețu Oleg nu este clară, agentul constatator nu a realizat o descriere concretă a contravenției, cu specificarea acțiunii sau a inacțiunii autorului, precum și a obiectului contravenției și a tuturor circumstanțelor de natură a-i conferi faptei prejudiciabile acest caracter. Or, cerința este imperativă, pentru că rațiunea instituirii ei a fost aceea de a-i permite instanței cercetarea legalității actului constatator prin stabilirea faptelor materiale, verificarea încadrării juridice pe care acestea au primit-o și justețea sancțiunii aplicate.

Iar, prezentarea generală și lipsită de conținut a faptei atrage nulitatea procesului-verbal, la caz, concomitent, fiind constatat faptul că, la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție în privința lui Crețu Oleg a fost indicat de către agentul constatator doar contravenția comisă - art.242 alin.(2) Cod contravențional, fără a se specifica indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenției imputate și individualizarea acestora în raport cu fapta descrisă.

În conținutul procesului-verbal cu privire la contravenție, și anume la rubrica norma legală încălcată, este indicat încălcarea art.45 din Regulamentul circulației rutiere, care se referă la viteza de deplasare a conducătorului, fapt care nu coincide cu descrierea faptei în care se

indică - ieșirea de către conducător pe banda de contrasens. În vederea elucidării acestui fapt, la întrebarea instanței de fond, agentul a declarat că, susține procesul-verbal așa cum a fost întocmit, la fel, susține calificarea indicată. Astfel, instanța de fond just a conchis aplicabilitatea la caz, a prevederilor art.461 Cod contravențional, conform căruia, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată unul din temeiurile prevăzute la art.441 sau art.445 alin.(1), instanța de judecată încetează procesul contravențional.

În circumstanțele expuse, Completul de judecată nu reține argumentele recurentului, precum că, la judecarea cauzei contravenționale, prin hotărârea atacată, instanța de judecată a admis erori la examinarea cauzei contravenționale.

Or, potrivit art.374 alin.(2) Cod contravențional, *"procesul contravențional este activitatea desfăşurată de autoritatea competentă, cu participarea părților şi a altor persoane titulare de drepturi şi de obligații, având ca scop constatarea contravenției, examinarea şi soluționarea cauzei contravenționale, constatarea cauzelor şi condițiilor care au contribuit la săvîrşirea contravenției.* Iar, potrivit art.375 alin.(1)-(3) Cod contravențional, *"persoana acuzată de săvîrşirea unei contravenții se consideră nevinovată atîta timp cît vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa. Concluziile despre vinovăţia persoanei în săvîrşirea contravenției nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condițiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional"*.

În conformitate cu art.381 alin.(4) Cod contravențional, *„autoritatea competentă să soluționeze cauza contravențională are obligaţia de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanţelor cauzei, de a evidenția atît circumstanţele care dovedesc vinovăția persoanei, cît şi cele care dezvinovățesc persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravenţional, precum şi circumstanţele atenuante sau agravante"*.

Prevederi de care a ținut cont instanța de fond la emiterea hotărârii contestate, probele prezentate de către agentul constatator fiind apreciate conform cerințelor Codului contravențional, în baza prevederilor art.21 din Constituție și art.6 § 2 al CEDO, care prevăd că orice persoană se prezumă ca nevinovată, iar acuzația în săvârșirea unui delict urmează a fi dovedită prin probe.

Iar, pentru atragerea la răspundere contravențională a persoanei este necesar ca actul de învinuire adus contravenientului să corespunde rigorilor impuse de norma art.443, cât și art.445 Cod contravențional. Iar, la caz, instanța de fond corect a conchis că, procesul-verbal în privința lui Crețu Oleg a fost întocmit fără respectarea exigenților de conținut în domeniul individualizării faptelor, ce condiționează nulitatea absolută.

Deci, legea contravențională prevede redactarea procesului-verbal cu privire la contravenție într-o anumită forma „*ad validitatem*", cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit. În acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art.443 și art.445 din Codul contravențional sunt impuse imperativ agentului constatator la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție.

Astfel, instanța de fond corect a conchis că, la caz, se manifestă situația prezentă la art.445 alin.(1) Cod contravențional așa cum, potrivit consemnărilor din procesul-verbal cu privire la contravenție nominalizat, este evident faptul nerespectării exigențelor de conținut, și anume a faptelor descrise în procesul-verbal, care nu pot duce la stabilirea indicilor calificativi a

elementelor constitutive ale contravenției imputate în baza art.242 alin.(2) Cod contravențional. Or, în temeiul prevederilor art.442 alin.(1) Cod contravențional, *procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin* ***care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul****. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui*. Temeiurile de nulitate a acestui act sunt stabilite de legislator anume în funcție de concretețea și calitatea individualizării faptei și identificării făptuitorului.

Conform prevederilor art.443 alin.(1) lit.d), e) Cod contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenție va cuprinde: d) fapta contravențională, locul şi timpul săvîrşirii ei, circumstanțele cauzei care au importanță pentru stabilirea faptelor şi consecințelor lor juridice, evaluarea eventualelor pagube cauzate de contravenție; e) încadrarea juridică a faptei, norma materială contravențională şi indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenției.

Astfel, din interpretarea normei legale indicate mai sus, se reține că, descrierea faptei trebuie făcută cu indicarea tuturor împrejurărilor, elementelor pe baza cărora să se poată cerceta de către instanța de judecată dacă s-a comis o asemenea faptă în realitate și dacă poate opera în concret răspunderea contravențională a unei persoane. Iar, prin lipsa unei descrieri corespunzătoare a faptei contravenționale, se aduce atingere prezumției de nevinovăție de care trebuie să beneficieze contravenientul. Din acest motiv, descrierea insuficientă a faptei contravenționale este echivalată cu lipsa unei descrieri, întrucât printr-o asemenea întocmire a procesului-verbal s-a cauzat contravenientului o vătămare care nu poate fi înlăturata decât prin anularea, în această parte, a procesului-verbal cu privire la contravenție contestat.

Completul de judecată, însă nu poate trece cu vederea faptul că, la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție în privința lui Crețu Oleg de comiterea contravenției prevăzute de art.242 alin.(2) Cod contravențional, nu au fost specificate urmările faptei, cum ar fi: cu cauzarea de vătămări corporale ușoare victimei sau cu deteriorarea considerabilă a vehiculelor, a încărcăturilor, a drumurilor, a instalațiilor rutiere, a altor instalații sau a altor bunuri.

În speță, agentul constatator a indicat în conținutul procesului-verbal doar că, prin prepusa faptă s-a cauzat un prejudiciu material, dar nu a indicat care este natura prejudiciului material cauzat lui Ghetman Nicolai și mărimea acestui prejudiciu material estimativ.

Astfel, este de notat că, în sensul jurisprudenței CtEDO (Hotărîrea din 19 decembrie 1989 Kamasinski v. Austria, p.79), rechizitoriul joacă un rol crucial în procesul penal şi din momentul elaborării acestuia inculpații sunt în mod oficial înștiințați cu privire la aspectele de fapt şi de drept ale acuzațiilor ce li se aduc.

Mai mult ca atât, CtEDO a constatat în pct.18, 19 din cauza Adrian Constantin împotriva României din 12 aprilie 2011 (cererea nr.21175/03) că, echitatea unei proceduri se apreciază în raport cu ansamblul acesteia. Dispozițiile art.6 § 3 exprimă necesitatea acordării unei atenție deosebite notificării „acuzației" aduse persoanei în cauză. Actul sesizării joacă un rol determinant în urmărirea penală: după notificare, persoana trimisă în judecată este oficial înștiințată în scris cu privire la temeiul legal şi factual al acuzațiilor care i se aduc. Art.6 § 3 lit.a) îi recunoaște acuzatului dreptul de a fi informat nu doar cu privire la cauza acuzației, adică la faptele materiale de care este acuzat şi pe care se bazează acuzația, dar şi încadrarea juridică a faptelor, şi aceasta în mod detaliat. Sfera de aplicare a acestei dispoziții trebuie apreciată, în special, în lumina celui mai general drept la un proces echitabil garantat la art.6 § 1 din Convenție.

La caz, însă, corect instanța de fond a stabilit că, potrivit speței, învinuirea formulată de agentul constatator este neclară prin nerespectarea încadrării juridice a contravenției imputate, fapt pentru ce procesul-verbal cu privire la contravenție nu întrunește cerințele de legalitate a acestuia, ce trage după sine nulitatea sa, or, în lipsa unei acuzări concrete asupra faptei, instanța de judecată cu încadrarea juridică corespunzătoare la norma existentă nu poate exercita controlul de legalitate și temeinicie a procesului-verbal cu privire la contravenție.

Astfel, este de menționat că, sancțiunea în procedura contravențională reprezintă mijlocul legal care lipsește de efecte juridice actele procesuale şi procedurale, precum şi măsurile procesuale dispuse ori efectuate în mod ilegal sau care se aplică în cazul comiterii unei abateri judiciare. Sancțiunile procesual-contravenționale reprezintă niște remedii procesuale, ce urmăresc înlăturarea producerii de consecințe juridice în ipoteza în care legea procesual contravențională a fost încălcată. Una din aceste sancțiuni este și nulitatea.

Iar, conform art.445 Cod contravențional *„(1) neconsemnarea în procesul-verbal cu privire la contravenţie a menţiunilor privind numele, prenumele şi funcţia agentului constatator, numele, prenumele, data (ziua, luna, anul) întocmirii procesului-verbal, seria şi numărul actului de identitate şi numărul de identificare personal (IDNP) sau datele de identificare din buletinul de identitate provizoriu sau din cartea de identitate provizorie ale făptuitorului care renunţă la numărul de identificare personal, iar în cazul persoanei juridice – lipsa denumirii şi a sediului acesteia, a circumstanţelor comiterii şi încadrării juridice a faptei contravenţionale săvîrşite şi a datei comiterii acesteia, a semnăturii agentului constatator sau a martorului asistent, în cazul refuzului contravenientului de a semna dacă procesul-verbal a fost întocmit în prezenţa unui martor, atrage nulitatea absolută a procesului-verbal”*.

Astfel, verificând legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenție seria și numărul MAI04 107267 din 27 februarie 2024, prin prisma art.443 și 445 Cod contravențional, corect a conchis instanța de fond că, actul de învinuire întocmit în privința lui Crețu Oleg nu corespunde rigorilor impuse de norma art.445 Cod contravențional, deoarece a fost întocmit fără respectarea exigenților de conținut în domeniul individualizării faptelor, ce condiționează nulitatea absolută.

Deci, instanța de fond corect a conchis că, la caz, se manifestă situația prezentă la art.445 alin.(1) Cod contravențional așa cum, potrivit consemnărilor din procesul-verbal cu privire la contravenție nominalizat, este evident faptul nerespectării exigențelor de conținut, și anume faptelor descrise în procesul-verbal, care nu pot fi încadrate în baza art.242 alin.(2) Cod contravențional. Circumstanțe, care au dus la încetarea procesului contravențional în temeiul nulității procesului-verbal al contravenției și exclud orice necesitate și obligație a instanței să purceadă la soluționarea altor chestiuni prevăzute la art.458 Cod contravențional.

În circumstanțele expuse, se menționează că, respectarea prevederilor art.445 Cod contravențional are o importanță deosebită, deoarece se asigură desfășurarea în limitele legii a represiunii contravenționale și constituie o garanție a respectării drepturilor legitime ale persoanelor.

Astfel, nu poate fi reținută ca întemeiată invocarea de către recurent, precum că de către agentul constatator au fost respectate prevederile art.443 și art.445 Cod contravențional, or, în urma examinării prezentei cauze a fost stabilit contrariul. Și, așa cum, învinuirea formulată de agentul constatator în procesul-verbal este neclară, această omisiune face incidentă consecința normei prevăzute de art.445 alin.(1) Cod contravențional, echivalând cu lipsa încadrării juridice a faptei contravenționale săvârșite, și impune instanței în mod obligatoriu încetarea procesului contravențional, prin prisma art.461 Cod contravențional.

În circumstanțele expuse, este de menționat că, întemeiat prima instanță a conchis că, neajunsurile depistate la examinarea cauzei asupra actului de sesizare a instanței de judecată în mod esențial afectează fondul cauzei, or, fapta reținută de către agentul constatator nu se asimilează normei juridice prevăzute de art.242 alin.(2) Cod contravențional. Astfel, nulitatea are ca efect ineficiența actelor realizate cu încălcarea dispozițiilor legale, prin urmare, actul nul nu produce efectele actului valid, fiind lipsit de forță juridică conform regulii juodnul lumest, nul lumproducit efectum. Deci, odată ce procesul-verbal cu privire la contravenție este lovit de nulitate absolută, nulitate care nu poate fi acoperită, procesul contravențional încetează.

Ținând cont de cele menționate, Completul judiciar conchide că, just instanța de fond a stabilit necesitatea admiterii contestației depuse, cu anularea procesului-verbal cu privire la contravenție seria și numărul MAI04 107267 din 27.02.2024, pornit împotriva lui Crețu Oleg, în baza art.242 alin.(2) Cod contravențional, și decizia de sancționare cu încetarea procesului contravențional, din motivul nulității procesului-verbal cu privire la contravenție.

Astfel, se manifestă a fi nefondate argumentele recursului depus în interesele lui Crețu Oleg, or, în urma examinării cauzei a fost stabilit că, la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție, de către agentul constatator nu au fost respectate prevederile art.443 și art.445 Cod contravențional, ceea ce a dus la aplicabilitatea art.461 Cod contravențional.

Ținând cont de cele menționate supra, Completul de judecată conchide că, instanța de fond, pronunțând hotărârea cu respectarea principiilor: legalității, egalității în fața legii, dreptății, oferind disponibilitate părților de a dovedi circumstanțele pe care le invocă drept temei a obiecțiilor sale.

Astfel, completul reține că, prin pronunțarea hotărârii contestate nu s-a admis nici o abatere de la rigorile unui proces echitabil. În temeiul art.6 paragraf 1 CEDO, *”orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public şi într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanţă independentă şi imparţială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor şi obligaţiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzaţii în materie penală îndreptate împotriva sa”*, în acest sens, instanța de judecată a și întreprins măsuri cu privire la soluționarea justă a cauzei contravenționale. Instanța de fond pronunțând hotărârea cu respectarea principiilor: legalității, egalității în fața legii, dreptății, oferind disponibilitate părților de a dovedi circumstanțele pe care le invocă drept temei a obiecțiilor sale.

Potrivit art.26 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, *”toate persoanele sun egale în faţa legii şi au, fără discriminare, dreptul la ocrotire egală din partea legii”*, prevederi de care la fel, s-a ținut cont la emiterea hotărârii de către instanța de fond.

Completul de judecată reține că, instanța de fond în procesul examinării faptei contravenționale şi al cercetării cazului, în baza probelor administrate, respectând strict principiile de bază ale dreptului contravențional şi ale procedurii contravenționale, a stabilit în mod obiectiv necesitatea admiterii contestației depuse, cu anularea procesului-verbal cu privire la contravenție seria și numărul MAI04 107267 din 27.02.2024, pornit împotriva lui Crețu Oleg, în baza art.242 alin.(2) Cod contravențional, și decizia de sancționare cu încetarea procesului contravențional, din motivul nulității procesului-verbal cu privire la contravenție.

Ținând cont de cele menționate supra în ansamblu se desprinde faptul că, instanța de fond a pus accent pe cele menționate supra, ceea ce denotă soluționarea justă a cauzei, deci, prin pronunțarea hotărârii contestate, instanța de fond a stabilit și a verificat circumstanțele importante pentru soluționarea corectă a cauzei și nu există careva întrebări fără răspuns,

manifestându-se o expunere a concluziilor, care nu este contradictorie prevederilor în vigoare și materialelor dosarului.

Curtea Europeană a reiterat că, funcția unei decizii motivate este să demonstreze părților că ele au fost auzite. Mai mult ca atât, o hotărâre motivată oferă părții posibilitatea să o conteste, precum și posibilitatea de a revedea decizia de către instanța de recurs. Doar prin adoptarea unei decizii motivate poate avea loc un control public a administrării justiției. Dreptul de a fi auzit, prin urmare, include nu doar posibilitatea de a aduce argumente instanței, dar de asemenea o obligație corespunzătoare a instanței de a arăta, în motivarea sa, motivele pentru care anumite argumente au fost acceptate sau respinse. Ceea ce a fost realizat în totalmente în cazul din speță.

În circumstanțele expuse, Completul de judecată conchide că, recurentul nu a prezentat nici o probă pertinentă și admisibilă ce ar confirma faptul admiterii recursului declarat de apărător, or, materialele dosarului atestă contrariul și toate argumentele din cererea de recurs sunt declarative și lipsite de temei legal.

Din considerentele menționate și având în vedere că hotărârea instanței de fond este legală și întemeiată, iar recursul depus de agentul constatator este unul tardiv, dar cel înaintat de apărător în interesele contravenientului fiind nefondat, Completul de judecată ajunge la concluzia de a respinge recursurile și a menține hotărârea primei instanțe.

În baza celor expuse, potrivit prevederilor art.465-468, art.470-472, art.473 alin.(1) pct.1) lit. a), c), art.474 Cod contravențional, Completul de judecată,-

D E C I D E :

Se respinge ca fiind tardiv recursul declarat de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Vulcănești, Danoi Valeri.

Se respinge ca fiind nefondat recursul ordinar declarat de avocatul Dumitran Ignat, în interesele lui Crețu Oleg.

Se menține hotărârea Judecătoriei Cahul, sediul Vulcănești, din 03 iunie 2025, pronunțată în cauza contravențională de învinuire a lui Crețu Oleg de comiterea contravenției prevăzute de art.242 alin.(2) Cod contravențional.

Decizia este irevocabilă de la pronunțare.

Președintele completului de judecată Vitalie Movilă

Judecătorii Inga Gorlenco

Evgheni Bancov